

[Landbrugsministeren.]

naar vi gaar ud fra Smørnoteringen i Dag, som er 1 Kr. 80 Øre — de Konservative foreslaar jo en Afgift paa 70 Øre. Det vil altsaa sige, at Smørprisen, regnet paa Grundlag af Prisen i Dag, kommer op paa samme Højde gennem Venstres og gennem de Konservatives Forslag. Forskellen er den, at hvis Priserne gaar yderligere op, vil de Konservatives Forslag betyde en endnu højere Pris for Smørret her i Landet, end den bliver efter Venstres Forslag. Men er man nu sikker paa, at man opnaar en Fordel for Landbruget ved saadanne Forslag? Den bestaaende Ordning har medført, at medens vi under de lave Smørpriser paa 1 Kr. 70 Øre à 1 Kr. 80 Øre havde et Smørforbrug paa ca. 34 Mill. kg, vil vi i Aar efter de Erfaringer, vi har gjort i over Halvdelen af Aaret, komme ned paa højt regnet ca. 26 Mill. kg, det vil altsaa sige en betydelig Nedgang paa Grund af Prisforhøjelsen i Forhold til i Fjor. Jeg er endogsaa bange for, at Forbruget ikke naar saa højt op, idet det i den første Uge efter Ordningen viste sig, at vi kom meget langt ned, vi brugte kun 12 pCt. af Produktionen paa Hjemmemarkedet, og Erfaringen viser, at Forbruget paa Hjemmemarkedet altid er mindst i Maanederne Oktober, November, December og Januar. Jeg er derfor endogsaa bange for, at vi ikke kan naa op paa de ca. 26 Mill. kg, som vil blive Resultatet, hvis vi kan holde det Forbrug, vi hidtil har haft.

Det er vel ogsaa derfor, de to Partier nu foreslaar at skride ind over for Margarinen og forbyde Folk at spise Margarine. Det er jo længe siden, man har set et Forslag af en saa kategorisk Tvangsnatur over for den almindelige Befolkning som det, der her er Tale om. Og hvad vil Resultatet blive, hvis man følger Partiet Venstre og gennemfører et saadant Forslag om at forbyde Befolkningen at spise mere end Halvdelen af den Margarine, den bruger i Øjeblikket? Hvis en almindelig Familie paa 6 Personer skal erstatte den Margarine, de bruger, med Smør til 3 Kr. — det er Detailprisen efter den Notering, de to Partier foreslaar —, vil det betyde, at Familien faar en øget Udgift paa 120 Kr. om Aaret. Her er man ikke saa skaansom, som naar man taler om Brandskatningen af de smaa Sparere og bruger lignende herlige Udtryk, som i disse Dage findes i de to Partiers Blade og i deres Udtalelser. En almindelig Familie, som ikke spiser nævneværdigt Smør — og det gør de fleste her i Landet ikke, det viser sig, naar man sammen-

stiller Hjemmeforbruget af Fedt, Margarine og Smør —, vil sikkert aldrig kunne optage en saadan Forhøjelse af en enkelt Post paa Udgiftsbudgettet. Derfor vil Resultatet af en saadan Forhøjelse ud over den, vi naaede til ved Forliget i December 1933, sikkert ikke blive øget Forbrug og øget Fortjeneste for Landmændene, men man vil genere Forbrugerne, nødvendiggøre, at de kommer til at leve under ringere Vilkaar, med daarligere Føde, end de hidtil har haft.

Det forbavtede mig derfor heller ikke, at det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), skønt han lovpriste Prishævningsforanstaltningerne — medens jeg nu har paavist, at hverken Forhøjelsen af Kornprisen eller Kedprisen efter Venstres Forslag vil betyde noget som helst for Landbruget i Dag, og saa er der kun Smørret tilbage —, ikke nævnte Smørret med særlig Forkærlighed. Jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem ikke har særlig Interesse for dette Forslag. Da jeg i sin Tid — det er jo allerede ikke saa kort Tid siden — fremsatte et Forslag her i Landstinget om en Ændring i Smørloven, gaaende ud paa at give Mulighed for Fremme af Smørforbruget herhjemme, direkte i Modsætning til det, som nu foreslaas af Venstre, idet jeg foreslog i Stedet for at gøre Smørret dyrere at gøre det billigere for den Del af Befolkningen, som ikke har Raad til at betale de høje Priser for Smørret, havde jeg Landbrugsraadets Præsidiiums enstemmige Tilslutning til dette Forslag. Det vil sikkert ikke være ukendt for det ærede Medlem, og, antager jeg, heller ikke være i Uoverensstemmelse med det ærede Medlems Standpunkt. Derfor kan jeg meget vel forstaa, at det ærede Medlem ikke har omtalt Venstres Smørforslag med nogen større Interesse.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), som talte for Det konservative Parti, fremkom jo til at begynde med med mange smukke Ord om Landbruget. Han vilde lette Byrderne for Landbruget, han vilde øge Indtægterne, dels gennem bedre Afsætningsmuligheder i Udlandet, dels gennem prishævende Foranstaltninger her i Landet. Til det første vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem sikkert er kendt med, at en Lettelse af Ejendomsskatterne kun har ringe Betydning for den største Del af Landbruget. Kun en lille Del af Landbruget vil have Fordel heraf, og naar vi i Fjor har gennemført en Form for Ejendomsbeskatning i Landbruget, der i høj Grad sætter Beskatningen i Forhold til Konjunkturerne, maa jeg mene, at det er en saa ud-